

има още живи ; ща да упомѣна само за дѣда Стеяна Странжата , който бѣше родомъ изъ село Грѣците . Моите приятели бѣха сиромаси ; но сѣрцата имъ бѣха много богати . Въ Твѣрдишката - гора са намираха свинете на х. Петка изъ Елена . Единъ день азъ преминахъ съ двѣ момчета презъ гореказанната гора и накарахъ свинарете да ми заколатъ едно прасе отъ десетъ оки . Когато свинарете испѣлниха желанието ми , то азъ имъ рѣкохъ да кажатъ на х. Петка , че сжмъ го глобилъ азъ . Слѣдъ една недѣля дойде при мене единъ мой приятель и ми каза , че х. Петко ходилъ въ Тѣрново при пашата , разказалъ му сичко и помолилъ го да му дозволи да ма хване или да ма убие . Пашата дозволи на х. Петка да сжстави чета и да ни гони ; а х. Петко испроводи по-напредъ Иорданча Сирачето да направи шпионлѣжкъ и да приготви работата . Иорданчо дошалъ въ Дрѣнта ужъ да лови ловъ , останалъ самъ въ селото и испроводилъ своята дружина да ни тѣрси по гората . Сейменете заминаха покрай назе , но не видѣха ни . На другиятъ день азъ отидохъ въ селото и намѣрихъ Илия чорбаджията , съ когото са бѣше разговарялъ Иорданчо . Ето какво ми разказа Илия . Иорданчо рѣкалъ на Илия така : »Тие човѣци , които ходатъ по гората трѣба или да са избиятъ , или да имъ са зематъ парите и да имъ са дадатъ тескерета за Влашко и за Сѣрбия . Но азъ зная , че да ги избиеме е твѣрде тѣшко , защото нѣмаме достойни (?) хора и защото Панайотъ е юнакъ човѣкъ . Добре би било , ако да не бѣдеше сичката му дружина тука ! Да глѣдаме да ги разединиме.« — »Не зная